

Viulunsoittajan esityksiä on yhteensä kymmenen, kertoo Merja Halmetoja ja toivoo, että mahdollisimman moni löytäisi syksyllä tiensä oopperaan pitkän tauon jälkeen.

Keravan Ooppera on ollut Merjan harrastus yli 30 vuotta

Porvoon johtava kanttori valmistautuu Viulunsoittajan päärooliin ja puvustajan työhönsä. Ensi-ilta on lokakuussa.

Anne Sirvio K-U 31.7.22

Keravan Keuda-talon Kerava-salissa kuullaan lokakuussa klassikko-teos Viulunsoittaja katolla. Keravan Oopperan piti tuoda teos ensi-iltaan jo viime syksynä, mutta korona pakotti lykkäämään produktiota.

Harjoitukset ovat jo hyvässä vauhdissa, nyt tosin kesätauolla. Tapahtumat sijoittuvat Anatevkan kylään vuonna 1905 Ukrainassa. Juutalainen kyläyhteisö ja maitomies Tevje perheineen joutuvat kohtaamaan ympäröivän maailman muutoksen. Yhtymäkohdat tämän päivän tapahtumiin Ukrainassa ovat pelottavan samankaltaisia.

Keravan Ooppera on perinteisesti tuonut ensi-iltaan ison ope-

rettiteoksen joka toinen vuosi, ja niiden välissä on tehty konsertti. Nyt ylimääräinen väli vuosi tuli pandemian vuoksi.

Porvoossa kanttorina työskentelevälle **Merja Halmetojalle** Keravan Ooppera on pitkäaikainen harrastus, joka imaisi hänet mukaansa yli 30 vuotta sitten, kun hän huomasi yhdistyksen ilmoituksen silloisessa Keravan Seudussa, jota jaettiin myös Korsossa. Itse yhdistyksellä on ikää 45 vuotta.

Merjalla on produktiossa toinen päärooleista. Hän esittää Goldea, jolla on viisi tytärtä, jotka isä haluaisi näyttää juutalaisen perinteen mukaan. Vanhimmalle tyttärelle onkin jo sopiva sulhanen tiedossa, mutta tyttären sydän valitsisi

toisin.

– Olen harjoitellut roolia varten tasaisesti koko kevään ajan ja osaan roolini jo melko hyvin. Merja muistaa yhä ensimmäisen esityksensä, jossa hän esitti japanilaista prinsessaa.

– Se oli ensimmäinen iso roolini ja muistan, kuinka käteni vapisivat roolihenkilön viuhkan takana, mutta itse esitys meni hyvin. Lavalta olen aina joku muu henkilö, en oma itseni. Teen niin kuin minua on ohjattu, ja vaikka mokaisinkin, sitä ei yleisö tiedä, hän nauraa.

Merjan puolisoa lavalla esittää Kansallisoopperan basso **Matti Turunen**, joka tuli työkiireidensä vuoksi harjoituksiin mukaan vasta toukokuussa. Näyttämöllä on kolmisenkymmentä ihmistä ja Merja toimii myös esityksen puvustajana.

– Esteettisenä ihmisenä nautin kauniista asioista ja lisäksi olen innokas käsitöiden tekijä.

Viulunsoittajassa esiinnyttäen hyvin arkisissa vaatteissa ja niitä näyttelijöille on saatu lainaan Lohjan Teatterista, jossa Viulunsoittaja esitettiin muutama vuosi sitten.

Hyvät käsityötaitonsa Merja oppi äidiltään, ja taidot kehittyivät korsolaisessa koulussa, jossa häntä opetti asiaan paneutunut opettaja. Kiitos kuuluu Mirja Lindille, uutisankkuri Arvi Lindin vaimolle. Merjasta ei kuitenkaan tullut käsityöammattilaista, vaan Sibelius-Akatemian kirkkomusiikkilinjalta valmistunut kanttori, jonka ura alkoi osa-aikatoilla pääkaupunkiseudulla. Vakituisen viran hän

sai vuonna 2003 Porvoon suomalaisesta seurakunnasta.

– Kun aloitin kanttorin työt 1980-luvun lopulla, oli kova kesähääbuumi ja lauantaisin saattoi olla 10–12 vihkiparia. Joskus vieraat istuivat väärässä tilaisuudessa, kun eivät tunnistanee juhlavaatteisia ihmisiä. Nyt nämä muistot naurattavat.

Nyt hääparit haluavat häänsä paikkoihin, jotka ovat heille muuten merkityksellisiä. Näissä paikoissa soittimen valinta asettaa rajoituksensa. Urkuja ei kirkosta rahdata meren rannalle eikä lähipuistoon.

– Olen ollut soittamassa pianoa hotellissa ja harmonia saarella pitkän merimatkan takana.

Viulunsoittaja katolla on klassikko, jossa on sekä syvällisyyttä että huumoria. Musikaalin kuuluisia kappaleita ovat Rikas mies jos oisin sekä Nousee päivä, laskee päivä. Kirjanpidosta ja numeroista pitävä Merja on myös yhdistyksen rahastonhoitaja.

Viulunsoittaja katolla ensi-ilta on 8.10. kello 17.

”
Kun aloitin kanttorina, oli kova kesähääbuumi ja päivässä saattoi olla 4-6 vihkiparia.